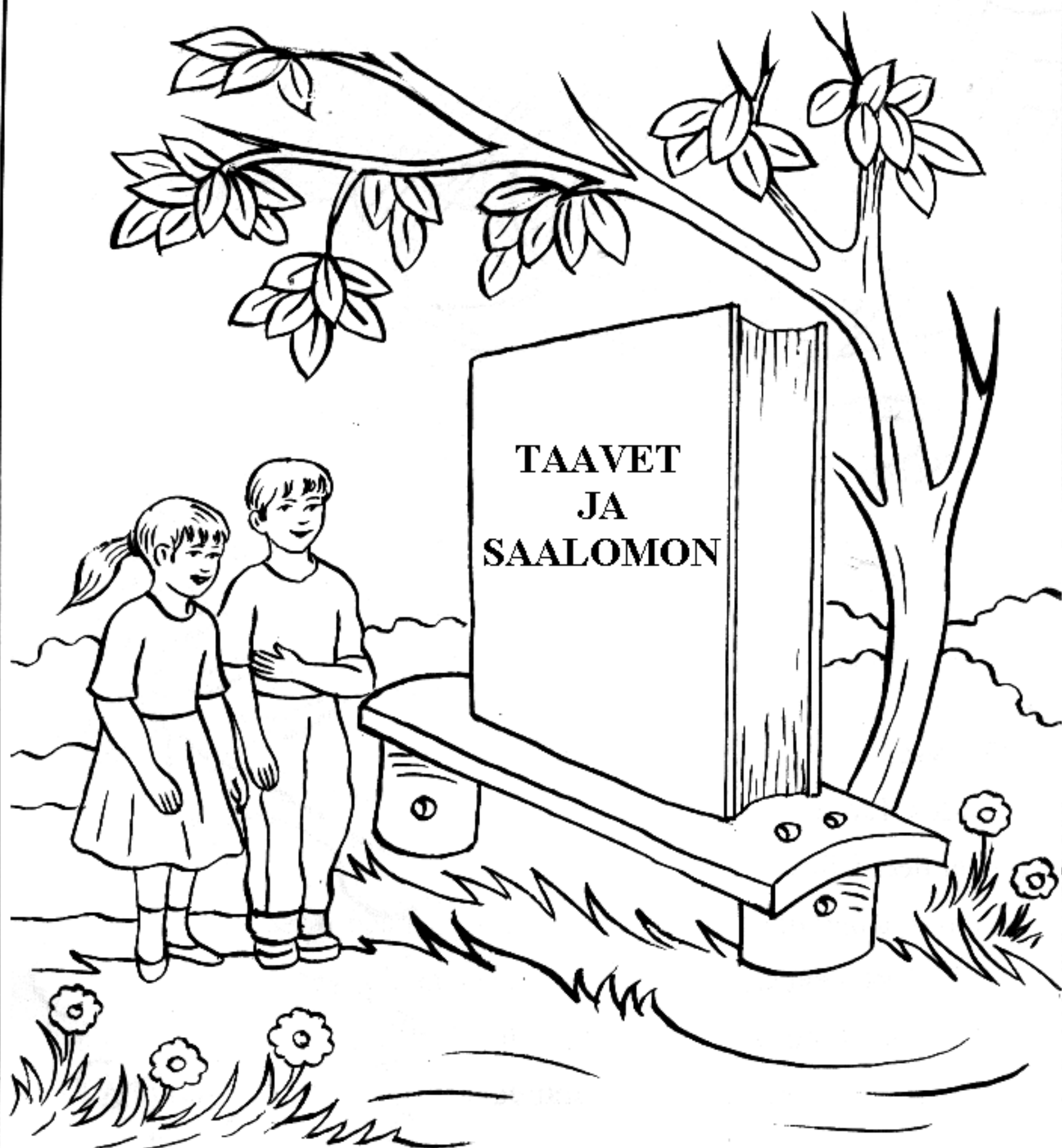
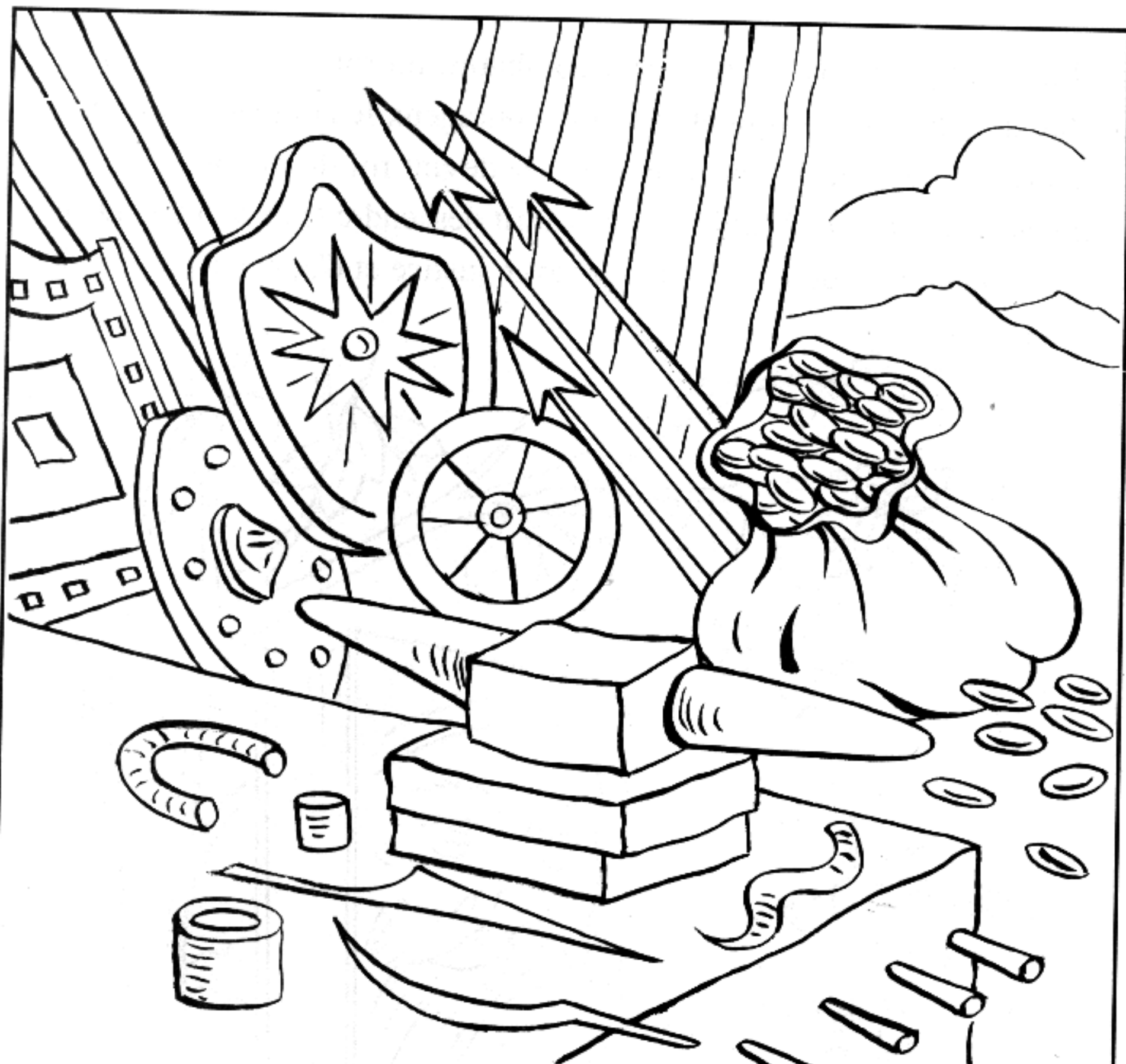

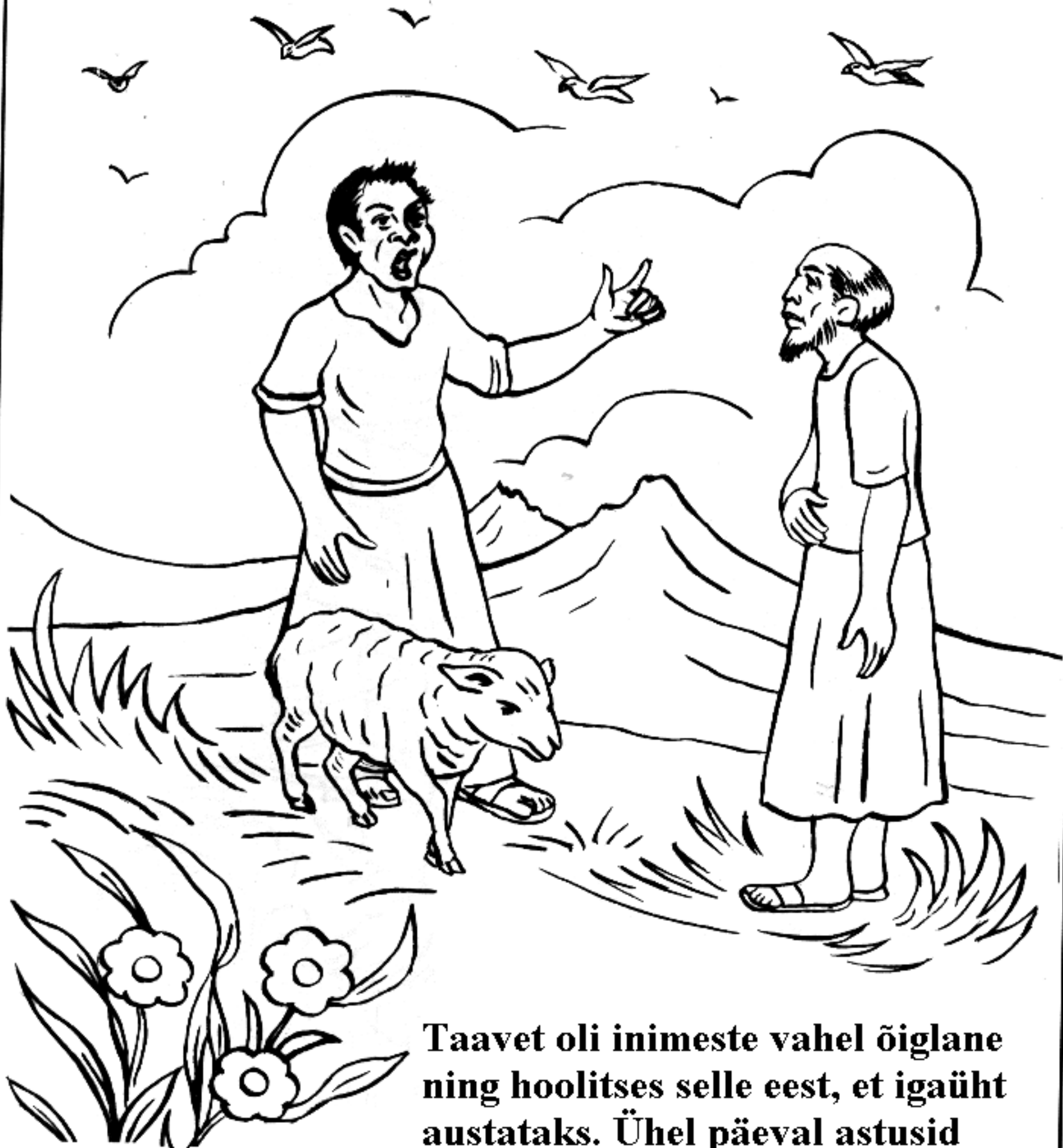
Prohvet Taavet võitles kurja uskmatu kuninga vastu. Taavet, kes oli tugev ja julge, võitis ning sai ise Iisraeli rahva kuningaks. Jumal oli Iisraelile selle prohveti saatnud. Ta saatis Taavetiga Iisraeli rahvale Psalmid. Jumal käskis Taavetil õiglaselt valitseda ning inimesi Tema usu juurde kutsuda.

**Jumal andis Taavetile sellised
nii füüsilised kui ka vaimsed
võimed, mida ta varem ühelegi
teisele inimesele ei olnud
andnud. Näiteks oli Taavet
võimeline kätega rauda
taguma, et sellest oma
sõjaväele raudrüüsid teha.**

Taavet veetis palju aega palvetades. Ka paastus ta üle päeva. Tal oli nii ilus hääl, et kui ta psalme luges, peatasid linnud taeva all oma laulu ning kui ta Jumalat kiitis, kordasid mäed tema sõnu järgi.

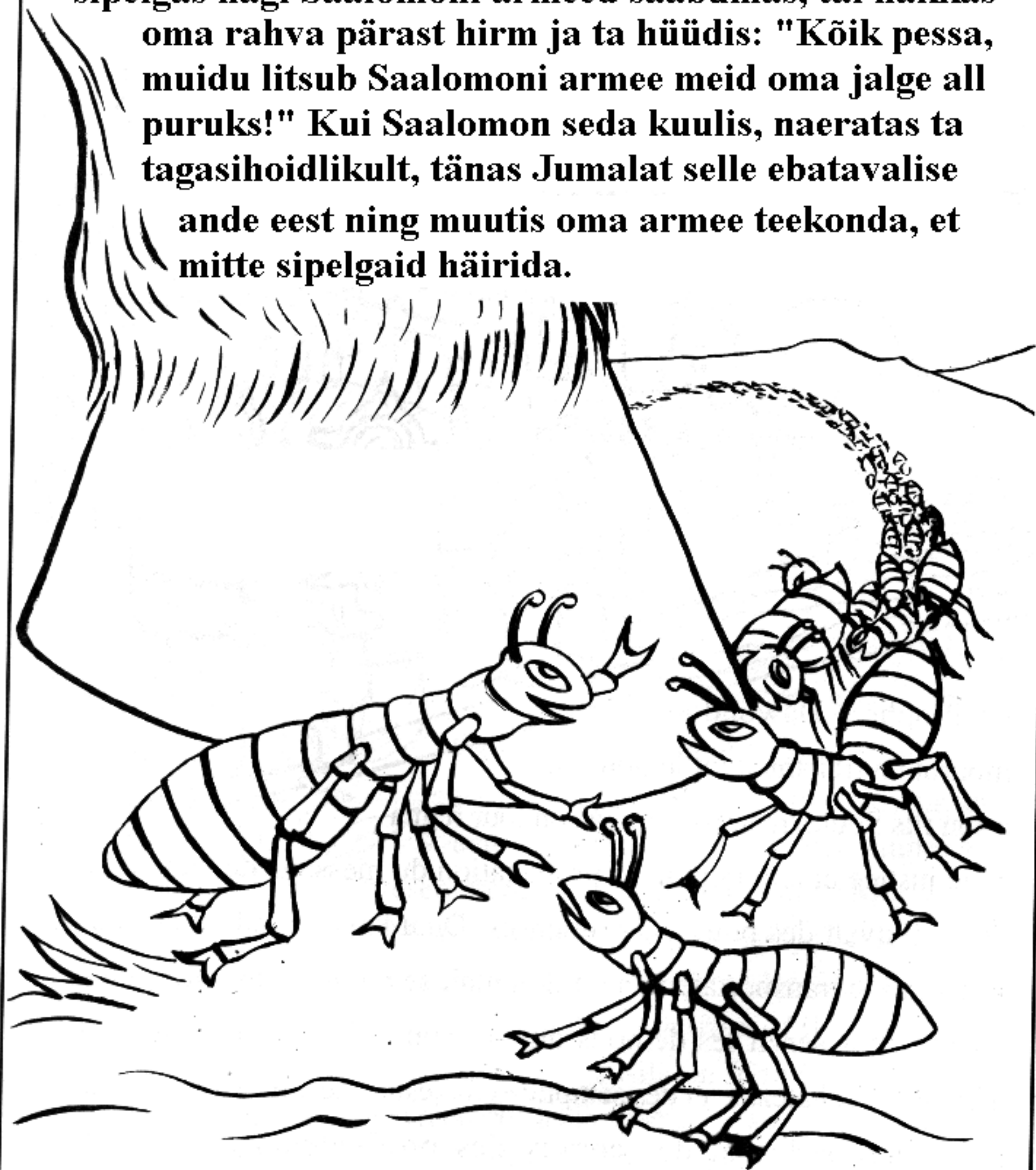

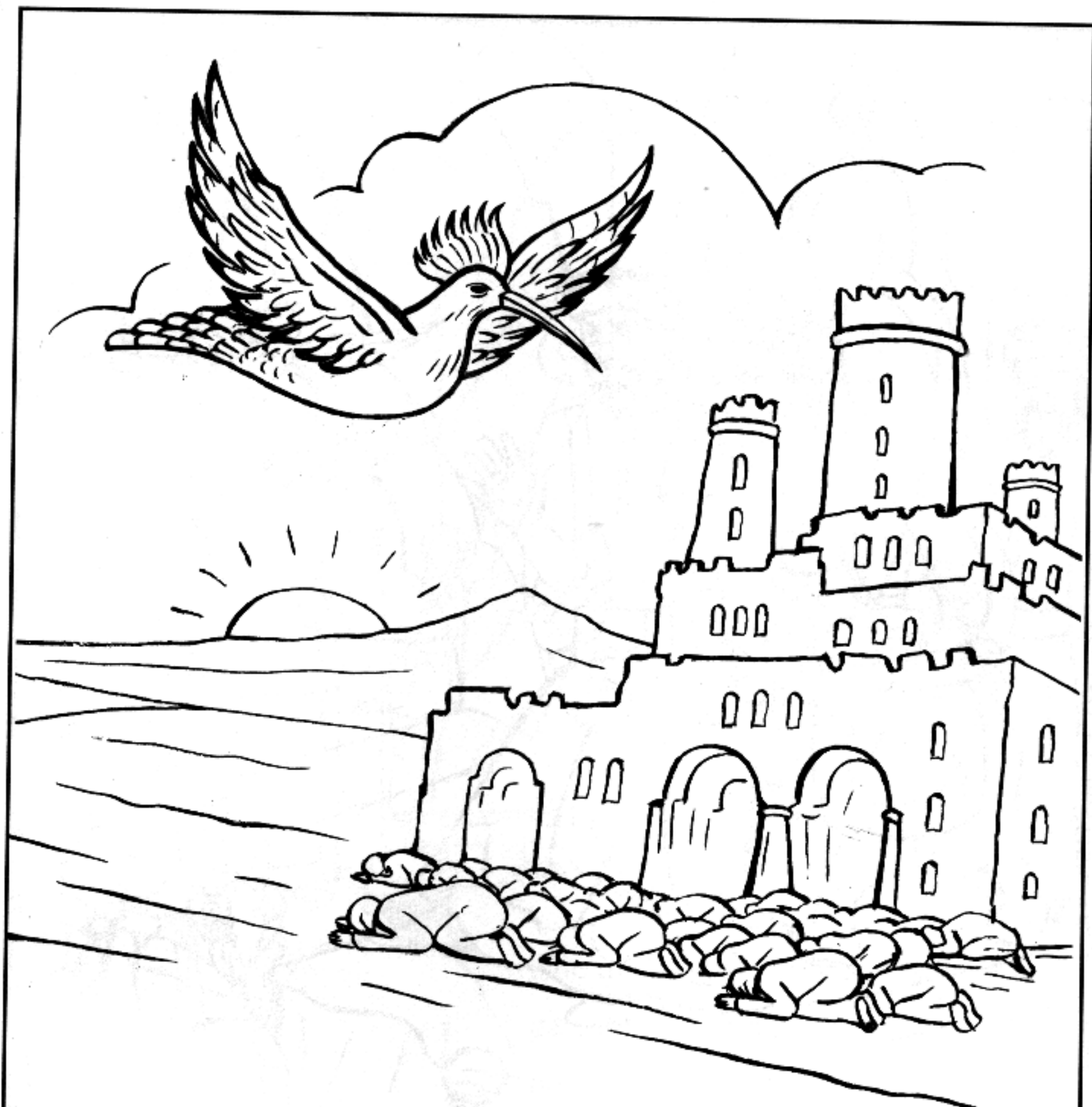
Taavet oli inimeste vahel õiglane ning hoolitses selle eest, et igaüht austataks. Ühel päeval astusid tema ette kaks meest. Esimene ütles: "Mu vennal on 99 lammast ja ta nõuab, et annaksin talle ainsa lamba, mis mul on. Mida peaksin ma tegema?" Prohvet Taavet ei ootanud ära teise mehe seletust ning ütles otsekohe: "Seda nõudes on su vend olnud ebaõiglane!" Jumal heitis Taavetile tema läbematust ette ning Taavet kahetses pattu.

**Kui Taavet
suri, jättis ta oma kuning-
riigi oma pojale Saalomonile, kes
omakorda valitses õiglaselt ning levitas Jumala
sõna. Tal olid tohutud võimed. Jumal oli teinud temast
tuulte käskija. Tuuled viisid ta imekiirelt sinna, kuhu ta
minna tahtis. Ta käsutas ka džinne, kes ehtasid tema
käsu peale hiilgavaid paleesid. Nad tõid talle ka
ookeanide sügavustest imekauneid pärleid ja koralle ning
kõike muud ihaldusväärset.**

Saalomon oskas lindude keelt ning oli võimeline nendega suhtlema. Ühel päeval asutas ta end sõjakäigule suure inimestest, džinnidest ja lindudest koosneva armee ette. Talle jäi teele sipelgate org. Üks sipelgas nägi Saalomoni armeed saabumas, tal hakkas oma rahva pärast hirm ja ta hüüdis: "Kõik pessa, muidu litsub Saalomoni armee meid oma jalge all puruks!" Kui Saalomon seda kuulis, naeratas ta tagasihoidlikult, tänas Jumalat selle ebatavalise ande eest ning muutis oma armee teekonda, et mitte sipelgaid häirida.

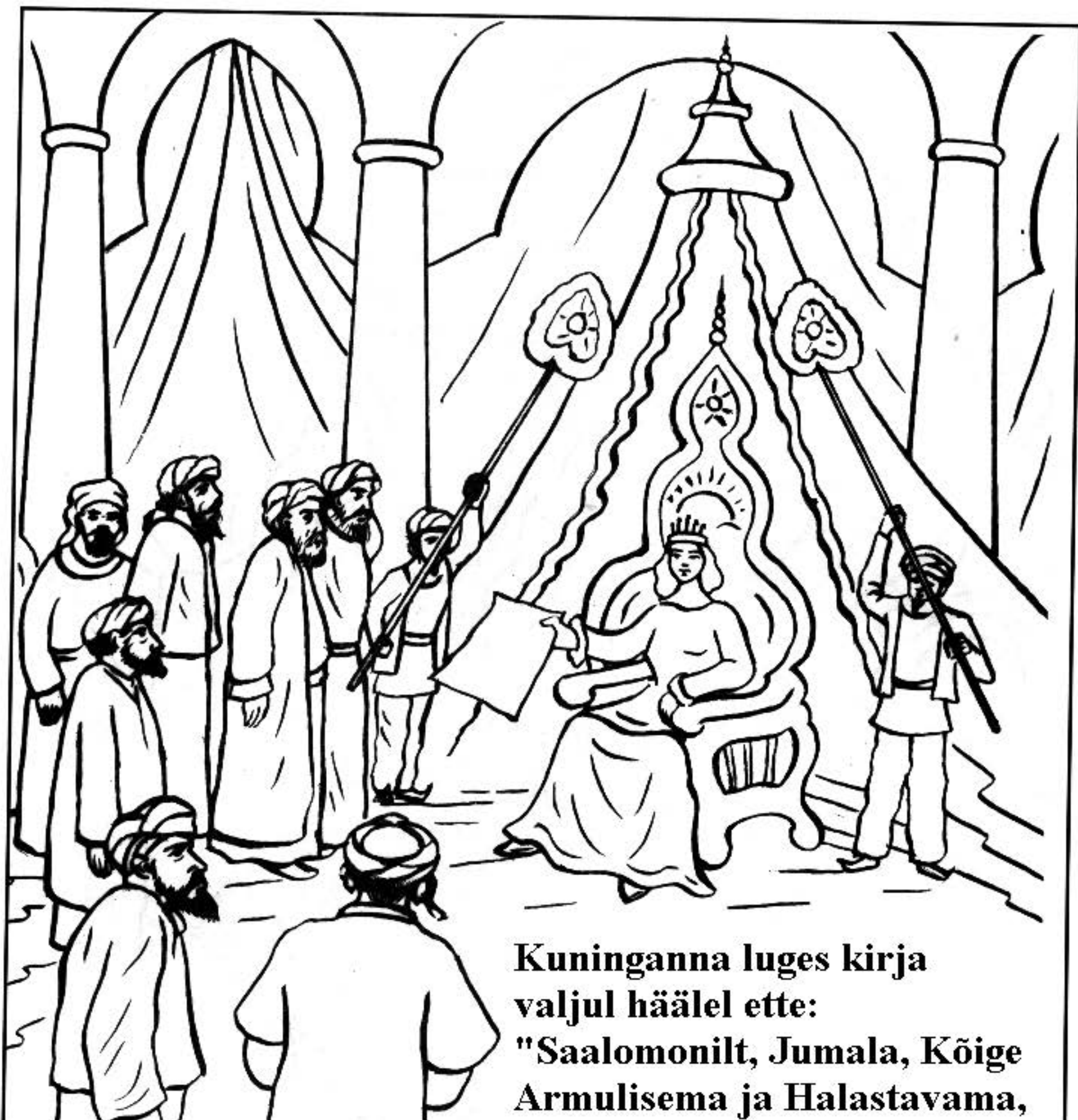

Ühel päeval vaatas Saalomon linde ning ei näinud nende hulgas kägu. Kui viimane välja ilmus, küsis Saalomon: "Kus sa olid?" Kägu vastas: "Olin ühel kaugel maal, mida kutsutakse Saabaks ja mida valitseb üks naine. Tal on hiigelsuur troon, mis on ehitud pärlite ning kalliskividega. Tema ja ta rahvas kummardavad Jumala asemel päikest."

Saalomon tahtis teada, kas kägu räägib tõtt ja saatis temaga Saaba kuningannale kirja. Kägu lendaski Saabasse ning viskas kirja kuninganna jalge ette. Kuninganna luges kirja läbi ning kutsus kokku oma ministrid, et neilt selle kirja suhtes nõu küsida.

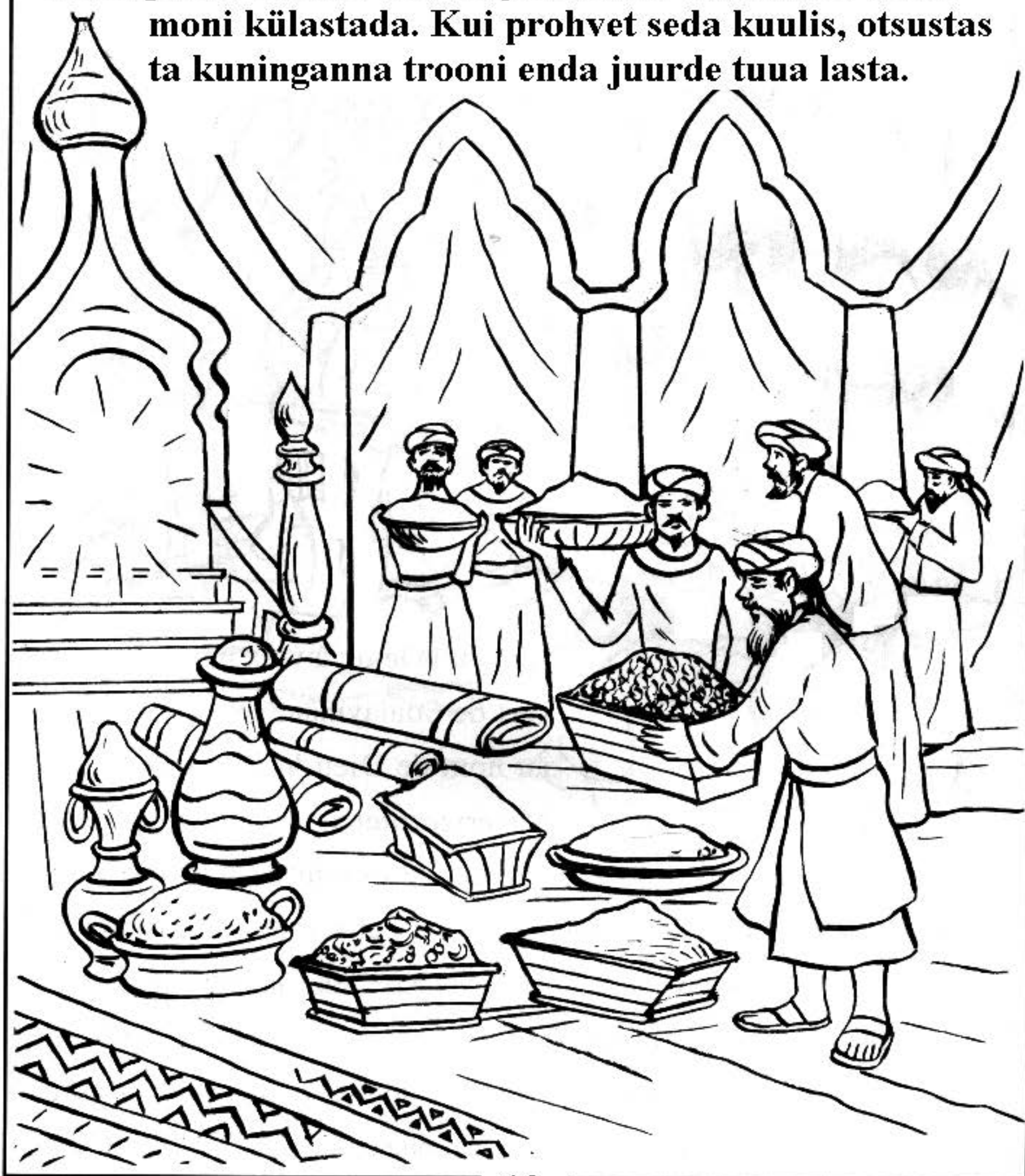

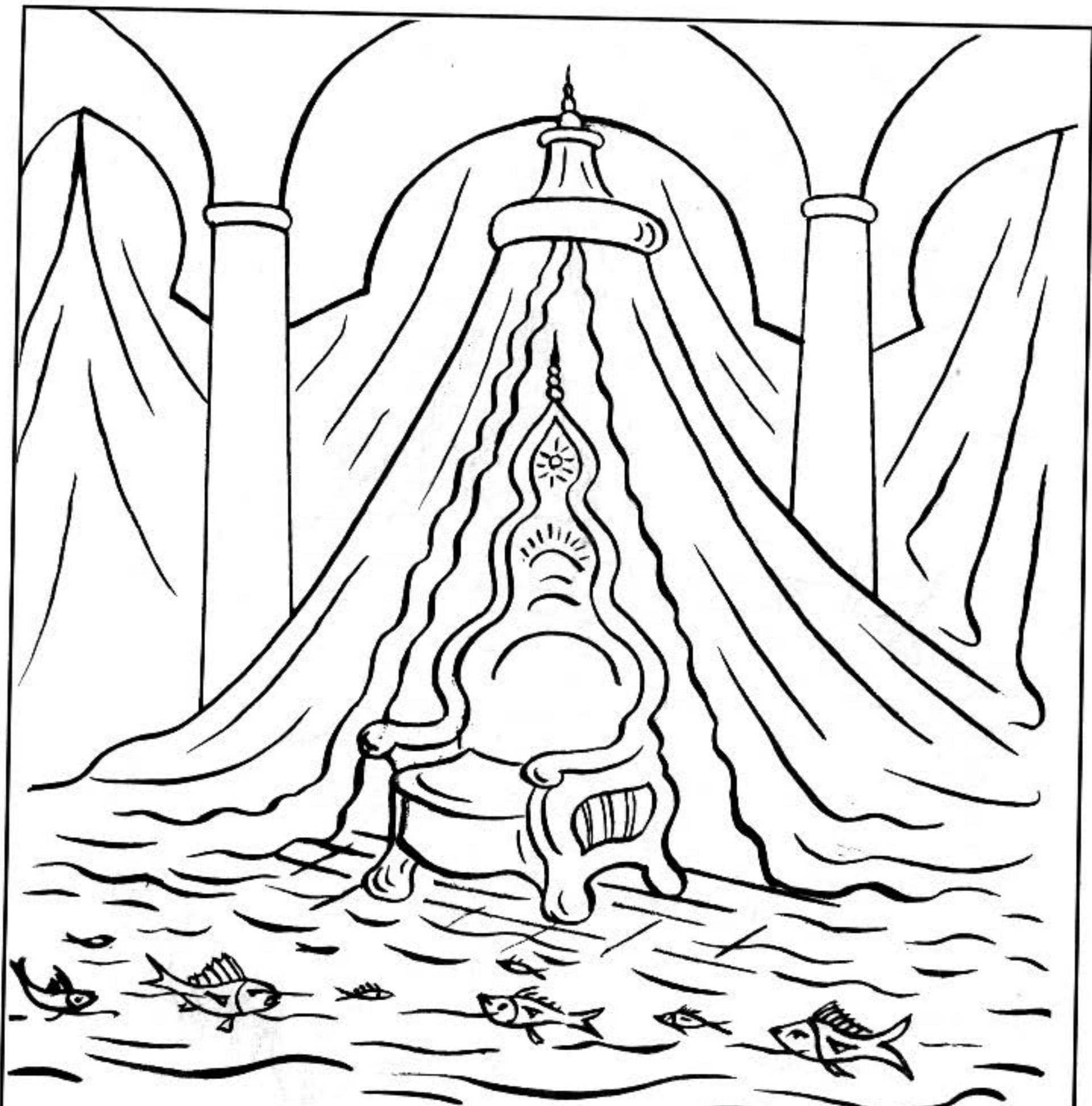
**Kuninganna luges kirja
valjul häälel ette:**

**"Saalomonilt, Jumala, Kõige
Armulisema ja Halastavama,**

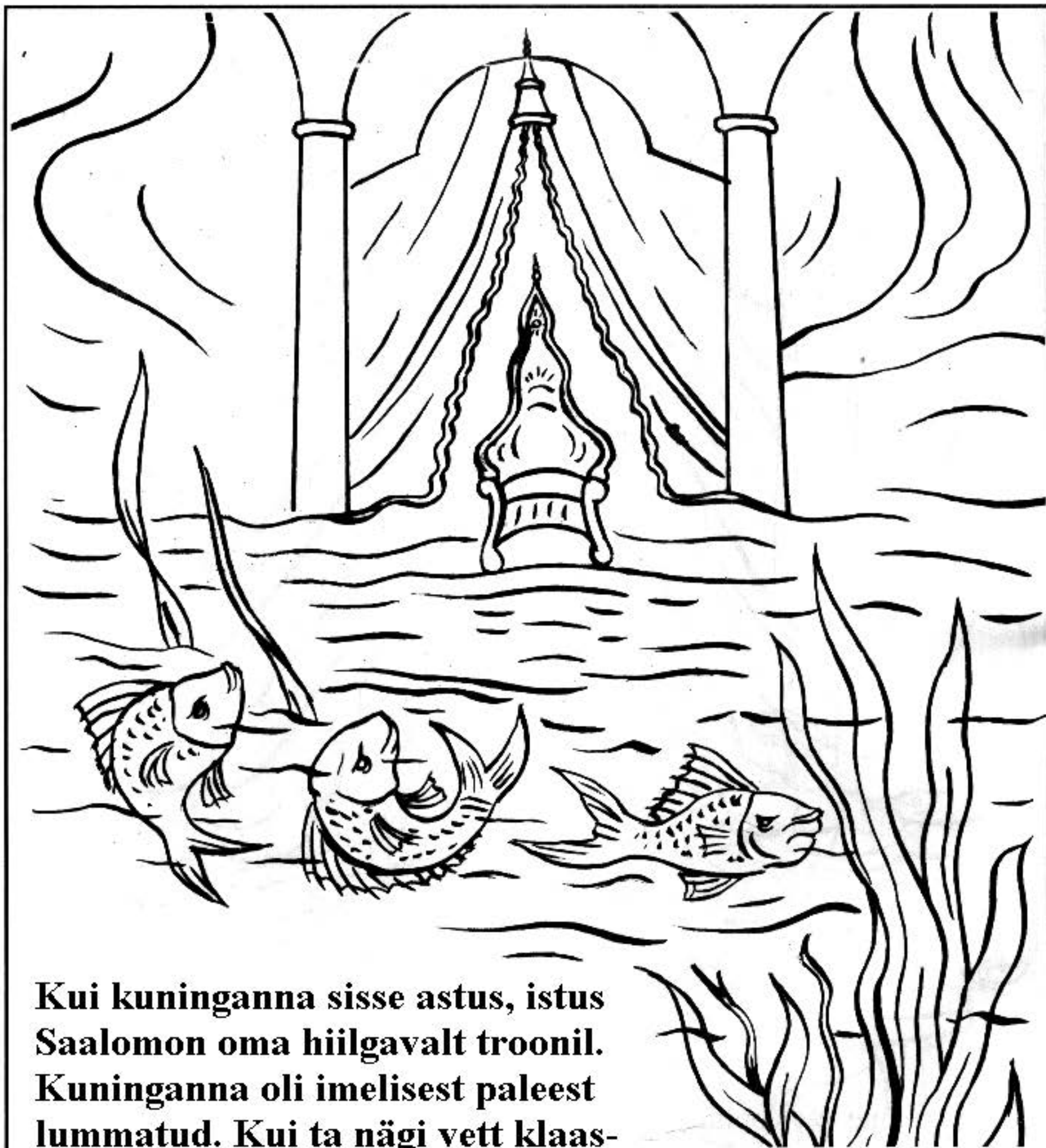
**nimel. Hüljake oma uhkus ning pöörduge allaheitlikult
Jumala poole." Printsid ja ministrid vastasid: "Me oleme
võimsad ja rikkad, me võime Saalomoni võita." Kuid
kuninganna vastas: "Me saadame talle kingituse. Kui ta
selle vastu võtab, on järelilikult tegemist siinset elu
armastava kuningaga ja me võitleme ta vastu. Kui ta aga
keeldub, on tegemist prohvetiga ja me peame teda järgima.**

Kuninganna saatiski kingituse. Kui Saalomon seda nägi, sai ta väga vihaseks ja ütles neile, kes talle kingi olid toonud: "Minge tagasi sinna, kust tulite! Saadame teile armee, mille sarnast te veel iial pole näinud!" Kui Saaba kuninganna kuulis, mis oli juhtunud, otsustas ta Saalomoni külastada. Kui prohvet seda kuulis, otsustas ta kuninganna trooni enda juurde tuua lasta.

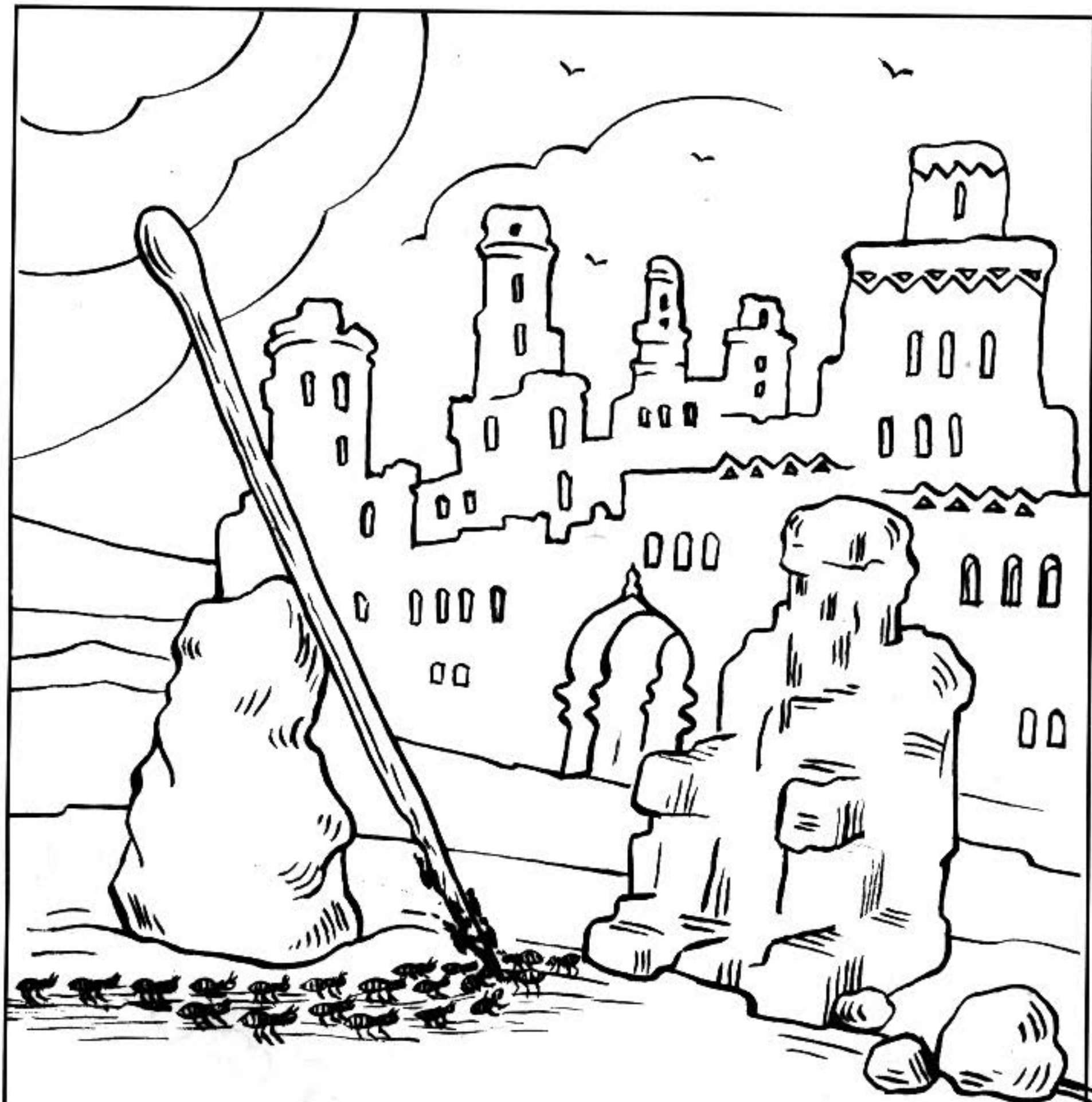

Silmapilgu pärast oli troon juba Saalomoni ees ning too tänas Jumalat. Saalomon tahtis kuninganna intelligentsuse proovile panna. Selleks palus ta trooni väljanägemist veidi muuta. Kui kuninganna saabus, küsis ta, kas tolle troon on selline. Imestunud kuninganna vastas, et paistab küll sedasi. Seejärel astus ta Saalomoni suurepärasesse paleesse, mis oli valmistatud klaasist ning mille all voolas vesi.

Kui kuninganna sisse astus, istus Saalomon oma hiilgavalt troonil. Kuninganna oli imelisest paleest lummatud. Kui ta nägi vett klaaspõranda all voolamas, arvas ta, et põrand on veega kaetud ning kergitas oma rõivaid, et need märjaks ei saaks. Kui ta aga mõistis, millega tegelikult tegemist oli, sai ta ka aru, et tema kuningriik ei ole tolle kuningriigi kõrval midagi väärt. Ta hakkas moslemiks ning sama tegi ka ta rahvas.

Võimas kuningas Saalomon aga jätkas islami levitamist ning maailma harimist kuni surmani. Kuna ta suri, istudes oma troonil, toetudes kepile, ei saanud tema korraldusi täitvad dzinnid sellest aru, et nende käskija surnud oli ja täitsid tema korraldusi edasi, kuni kuninga kepp oli puukoidest täiesti läbi näritud.

**Ma õppisin sellest loost, et
pean olema julge ja mitte vaenlast
kartma. Pean alati õigelane olema.
Õppisin ka, et pean end ausa tööga
elutama.**

**Sipelga loost õppisin
ma, et pean alati oma peret ja
sõpru kaitsma. Samuti
õppisin ma, et pean inimesi
õigele teele kutsuma.**

